

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Boeg) (CD):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af lov om valg til
folketinget*, idet jeg henviser til forslagets
tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bracher) (KrF):

Jeg fremsætter hermed *for-
slag til lov om
ændring af borgerlig straffelov. (Freds- og ære-
krænkelser m. v.)*.

Det har vist sig, at de domme, der de se-
nere år er tilkendt dele af dansk presse for
freds- og æreskrænkelser, ikke har haft den
fornødne præventive virkning. Tværtimod.
For almindelige mennesker at se har dom-
mene i visse tilfælde inspireret til yderligere
forfølgelse og chikane af sagesløse, der slås i
hartkorn med bolighajer og andre selvfor-
skyldte, når det skønnes at gavne et blads
oplagstal. På anden måde kan man vanske-
ligt forklare, at dele af pressen har gjort det
til et levebrød at præsentere offentligheden
for familietragedier, selvpfundne antyd-
ninger om selvmord og sladderartikler om
forsvarsløse menneskers formodede umoral-
ske privatliv — for nu at nævne nogle af de
eksempler, der har været aktuelle inden for
de sidste få måneder.

De bestemmelser, der er samlet i straffe-
lovens kapitel om freds- og æreskrænkelser,
hjemler i flere tilfælde mulighed for straf i
form af bøde, hæfte eller op til seks måneders
fængsel. Men i de nævnte tilfælde er det
meget sjældent, retten idømmer de maksi-
male straffe. Det er nemlig ikke den reelt
skyldige — bladhuset, hvor forbrydelsen er
begået som led i en erhvervsvirksomhed —
der dømmes. Det er en af bladet udpeget
syndebuk, der med titel af „ansvarshavende“
skal afsone straffen for de lovbrud, der er
begået af andre på hans arbejdsplads. Et
typisk eksempel var dommen over Ekstra
Bladets redaktør, Aksel Sjølin, som ifølge
avisreferater var i udlandet den dag, hans
medarbejdere begik lovovertrædelsen.

At redaktøren udnævnes til „symbol“ for
den skyldige, medfører i praksis, at straffen
for forbrydelsen heller ikke kan blive andet
end symbolsk. En tillægsbøde efter de af
kristeligt folkeparti foreslåede retningslin-
jer vil berøre selve den virksomhed, der har
betalt folk løn for at overtræde loven. Man

må forudse, at en sådan tillægsstraf i højere
grad end hæfte til enkeltpersonen vil have
den ønskede forebyggende virkning og i
højere grad sikre borgerne mod gentagelser.
Et grundlæggende princip ved strafudmå-
lingen må være, at forbrydelsen ikke skal
kunne svare sig økonomisk, men tværtimod.

Ordføreren for forslagsstillerne (Eva Gredal) (S):

Jeg skal herved for folkettinget fremsætte
*for-
slag til lov om en særlig ydelse. (Til visse
folke- og invalidepensionister)*, idet jeg alene
skal henviser til bemærkningerne til lovfor-
slaget.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Rein-
toft) (DKP):**

Jeg skal herved for folkettinget fremsætte
*for-
slag til lov om ændring af lov om folke-
pension. (Pensionstillæg, ægteskabstillæg og
hustrutillæg m. v.)* og *for-
slag til lov om æn-
dring af lov om invalidepension m. v. (Pen-
sionstillæg, ægteskabstillæg og hustrutillæg
m. v.)*

I bemærkningerne til lovfor-
slag nr. 146 er hovedformålet nævnt. Jeg skal derfor kun
tilføje, at vi ikke med disse forslag sigter
på at løse pensionisternes generelle proble-
mer, men kun sigter mod en hurtig af-
skaffelse af en urimelig EF-lovgivning, der
har betydet et pludseligt fald i levevilkå-
rene for mange kvinder på 62-67 år samt
for deres pensionistægtefæller.

På denne baggrund skal jeg anbefale lovfor-
slagene til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bay) (FP):

Jeg skal herved fremsætte *for-
slag til fol-
ketingsbeslutning om et nyt straffesystem byg-
get på vederlags- og erstatningsprincippet*,
idet jeg henviser til forslagets bemærknin-
ger.

Den første sag på dagsordenen var:

*Tredje behandling af forslag til lov om æn-
dring af lov om udenrigstjenesten.*

(Anden behandling af lovfor-
slaget (nr. 37)
findes i tidenden sp. 3381).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovfor-
slaget sattes til forhandling.